

ШУМАДИНКА,

ЛИСТЪ ЗА

КНЪИЖЕВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ П. Ненадовићъ.

ТЕЧ. V. Овај листъ излази у Вторникъ и Четвртакъ на по табака, а у Суботу на табаку. Цѣна му е за три мѣс. 5, а за пола годвие 10. цванц. За огласе плаћа се одъ врете 5 крајц. за трипуѣ. № 59.

ЦРНИЙ ПРОСІЯКЪ.

(Продужено)

Нѣгово „брзо! брзо!“ единако е поштравало кочиѣша. Онъ уздишући подизаше се са свогъ места, кадгодъ су конѣи лагано почели ићи, но кадъ е кочиѣшъ ударао конѣ, радостно е узвикивао.

Полагано и ноћъ се приближаваше. На гребену единаго брега примети се сенка поштански кола. У истый паръ покажу се изъ дальнине и свеће Мѣлански кућа. Просіякъ викне крайнѣ ободренѣ, и затимъ падне разслаблѣнъ у кола.

После неколико минута яко се затресу кола, оба конѣя у исто време падну. Али доспело се было у Мѣланъ и поштанска кола была су се на десетъ кораклѣй зауставила да измену конѣ.

Нептунъ скочи изъ кола, баѣи кочиѣшу десетъ лудора и отрчи къ колима. Оногъ часа, кадъ су се ова покренула успне се натрагъ на кола, яко се увати за нѣи и отиде далъ съ нѣима.

Постмайсторъ хтедне посталоѣна викнути, да стане, али већъ кола протрче по врлетной калдрми Мелина; тешко бы се пуцанъ грома чуо быо. Осимъ тога была е ноћъ. После неколико минутѣй престане просіякъ боѣти се, да ће са свогъ места отеранъ быти.

Међутимъ чинило се да конѣи фѣякера кои су савсвимъ яко дртали и главу на землю опружили были, никадъ више устати неће. Но они се опетъ мало по мало подигоше, и мы смо уверени да су они другѣй данѣюште болъ трчали. Таки су едномъ фѣякерски конѣи.

Поштанска кола продуже свой путъ тркомъ. После единаго сата сврну съ друма и окрену широкоѣмъ алеомъ уређеномъ у четири реда све сами високи стогодишнѣи растова. На краю алее подизаше се замакъ Рембри, кои быяше образованъ, по вкусу зидана владоуѣмъ у време Лудвика XIII. Просіякъ гуріо се единако острагъ на своемъ месту. Ни незгодно положенѣ, ни труп-

канѣ по путу немогаше га на то навести, да се остави ове свое плячке.

Высока гвоздена ограда са златнымъ украсомъ пресеѣаше алеу преко среде и оддваѣаше унутрашню ограду парка (увеселителне шумице). Бичъ постилоѣна изазове чуvara изъ нѣгове колибе и оба се крила одъ капиѣ отворе.

Кола утрче као муѣа, тако да чуваръ нѣи ни примѣтио Нептуна. Двеста кораклѣй одъ замка скочи овај са свога места, и сакриѣ се између дрвећа парка.

Было е осамъ сатѣй у вече. Напредъ изаслани служители све су у замку спремили были за дочекъ породице Рембри и нѣны гостию. Теѣъ што е Маркиза приспела, дотрче и друга кола у алее. Сала постанше све пунѣя, и кадъ е садъ и господинъ маркизъ дошао са своіомъ ћеркомъ, отиду у трапезарию, гди е путнике очекивала прѣятна вечера. Сви су ели добро, ерѣ путь е у свакомъ произвео апетитѣ; али безпристрастность принуђава насъ примѣтити, да е младѣй господинъ Алфредъ Лефебврѣ де Вале у томе превазишао све остале. На свршетку вечере одкину му се два дугмета одъ нѣговогъ капута, и едина прекрасна госпоѣя, нѣи се могла тужити да е много говоріо.

„Тако ми чести, милостива госпоѣя,“ ово быяше едино што іоѣ онъ каза, и то после печенѣя, „нисамъ никадъ ео болѣгъ петлића. Нека ме ѣаво носи, ако то нѣи истина.“

Быо е красанъ данъ; есень быяше запарна и чисто загушиваше дисанѣ. Сви прозори сале, коѣ се налазаше при землѣи, были су отворени, да бы се гости разладили. Спрамъ единаго одъ свѣи прозора иза единаго чбунића руже, быяше се Нептунъ сакрио и отудъ вребао. Беднѣй просіякъ нѣи до сада іоште никаквогъ плода окусио, одъ надчовечногъ усиляванѣя, коѣ е учиніо само да бы како дошао у замакъ Рембри. Исключенъ наравно изъ унутрашности зданѣя, могао е онъ само изъ далека оштримъ погледомъ стреляти на Маркизу и Карала, на коѣ е чисто по нагону подозревао, да су се заверили, у пропастити Ксавіеа.

Они су седили за асталомъ далеко едно одъ дру-
гогъ; али су се њѳови погледи тражили, и више путѳий
Нептунъ е мислю, да е приметѳю, као да мрзостъ вири
изъ ока Маркизиногъ, кадъ е Ксавіе-а погледала.

„Кадъ бы іѳй могао казати, да іѳй е синъ! мислю
е онъ у себи; „али я то незнамъ зацело. Нешто ми ка-
же, да е то зацело тако; али ако она неузхтедне то при-
знати, како да іѳй я докажемъ лажъ њѳу?“

Нептунъ у своіѳй простоти, коя управо разуме из-
водити права заключена и здраво судити, нѳе се могао
надати, да ѳе жена, коя е некадъ свое дете оставила,
садъ, после двадесетъ година, радо и безъ великогъ уз-
тезана признати га за свое, и опетъ примити га.

Садъ се устаде одъ астала. Маркиза да Кара-
лу знакъ, да іѳй се приближи. Затимъ се отворе ба-
штена врата и многи гости почну излазити низъ ба-
самакѳе.

Ови гости у смею и шали пролазау сасвимъ близу
мимо просіака, кои на њѳи ни најманъ мотрѳю нѳе, буду-
ћи е съ особитомъ пажњомъ сматрао сва движеня Ка-
рала и Маркизе. Очи быо е упръо у капию. Онъ
непримѳтви Елену одъ Рембри, ни Ксавіе-а, кои
су такође пролазили, и у одну искривудану сеницу ула-
зили, коя е къ огради парка водила.

Елена наслони свою руку на Ксавіе-ову. Ово
садъ быаше првѳий путъ, да се она съ њѳимъ сасвимъ
сама налазила.

Што су се они већма удаљавали одъ замка, тѳмъ
већма были су они мирѳни одъ остале, кои су крозъ другѳе
на страну водеће алее ударили. Наскоро нѳе се чуло
више ништа, но само радостно смеянъ, кое се изъ да-

љине притушено орило, или вика младогъ господина Ал-
фреда Лефеврѳъ де вале, кои се заклинао да е
несносна врућина или да су одъ њѳовогъ последнѳгъ
долазка у Рембри дани врло окраћали, што е, као што
онъ потврђаваше за велико чудо.

Кадъ тавне сенке парка сакрише наше любезнике,
онда престаде сваки шумъ. Они быау сами.

Елена осећала е у свомъ срцу часъ радость, часъ
жалостъ. Садъ іѳй буде ясно, како бы іѳй животъ сла-
дакъ быо, кадъ бы живила съ Ксавіе-омъ; она уедно
осети садъ горчину разстанка. Ово быаше непосред-
ствена свестъ а не размишляванъ. Неотице наслони се
аче на Ксавіе-ову руку, као да бы се бояла, да се
когодъ другѳий може ставити између њѳ и њѳга. Она
ништа нѳе говорила, али іѳй невесело осмейкиванъ отвори
малко њѳна уста, и њѳно велико око съ чезњомъ и бла-
гостѳу потражи погледъ Ксавіе-а.

Овай се охрабри своіѳомъ срећомъ. Све се њѳгове
надежде появише и постадоше известностъ

„Како ћемо мы срећни бити!“ рекне онъ напо-
следку.

(продужеће се)

ПУТНИЧКІЙ ТЕАТОРЪ.

Коняникъ. Ко е то што спава у колима?

Кочіяшъ. Неумемъ ти управо казати ко е. Са-
мо то знамъ да е чиновникъ, и да целимъ путемъ спава.

Коняникъ. То мора да е когодъ одъ просвете.

СТРАНЕ НОВОСТИ.

ТУРСКА.

Изъ Марсеља телеграфираю подъ 26. Юніемъ, да е
тамо стигла изъ Цариграда лађа „Дунавъ“ са вѳстима,
кое допиру до 18. Юнія:

„Чимъ е Али-паша, великиѳй везиръ, стигао 16. Юнія
у Цариградъ, одма е издана заповѳсть, да се разреже
данакъ на христѳјанску раю уимѳе одкупа одъ войничке слу-
жбе. Порезъ оваѳй изнеће на одну главу 15. Франака
(близу 75. гроша чаршјански).

23. Юнія спремана е у Цариграду велика часть за
честь саюзнички ѳенерала. Маршалъ Пелисіѳе и ѳене-
раль Кодрингтонъ добыли су одъ Султана на даръ по
едну почестну саблю и орденъ мецидѳе са діамантима.
Маршалъ Пелисіѳе хтео е 21. Юнія изъ Крима за у Цар-
риградъ поћи. На Криму има садъ само іѳштъ 3000
Француза, 1500 Енглеза и до 100 Піѳмонтѳеза.

За доказъ, како е рђаво испала францускимъ тр-
говцима на Криму радња њѳова за рукомъ, нека служи
то, што се само еданъ единый трговацъ усрећѳю, оста-

лы пакъ сви су пропали, и свое капиталѳе на Криму са-
ранили.

„Ост-дайче постъ“ пише, да е у Ерцеговини еданъ
располъ, по имену Лука, 500 людѳий сабрао, и да намѳра-
ва подићи съ њѳима буну. — Искендер-паша (графъ И-
лински) стигао е већъ у Сараѳево, и примѳо е врховну
команду надъ свомъ правилномъ войскомъ у Босни. —
Говори се, да ѳе и Омер-паша доћи скоримъ у Босну и
да се крои опетъ планъ ударити на Црну Гору.

Изъ Едрѳена пишу подъ 15. Юніемъ слѳдуюће;

Овде стануюћа француска интендантура (войничко
надлежательство за набавку войнички потреба) добыла е
заповѳсть, да се сва рана, коя е по магацинѳима велике
касарне нагомилана, прода, и тако се одъ 5 дана овамо
све на брзу руку лицитандо продаѳе. То ясно показуѳе,
да ѳе и оно мало войске, ште се іѳштъ тамо налази, за
кратко време одандѳе отићи.

Една патрола, састѳећа се изъ 20 войника, коя е
проматрала по селима дужъ рѳке Марице, наиђе у селу
Куплина на 6 добро наоружаны Арнаута. Но кадъ патрола

зашито одъ нѣи, да юй покажу свое тескере, обкопаю се они башъ на обали рѣке и стану се бранити. Кадъ е предводитель патроле то видю, онъ сазове юшть 30 наоружаны селяка, и тако започну ватру изъ пушакъ на хайдуке.

Арнаути, кои су свое пушке и пиштоль са чудноватомъ вештиномъ и брзиномъ избацали, ране неколико войника. Они пакъ изгубе свогъ предводителя, двоица одъ нѣи буду тешко равѣни и тако су се остали морали предати. Мртво тѣло погинувшегъ предводителя айдука буде изъ рѣке извађено. У нѣговомъ поясу нашло се 8000 гроша у злату, а и оружје было му врло скупо и богато изкиђено.

РУСИЯ.

Еданъ дописатель Шлезисше цайтунга" пише изъ Петербурга подъ 19. Юнѣмъ слѣдуюће:

„Свакій се уобште вара, кои мисли, да Русія свою политику у Азїи отимице прикрива и у тайности држи.

Русія нѣ никадъ таила свою намѣру, да тежи утвердити свое господарство у среднѣй и восточной Азїи, и што се успѣси рускогъ правительства не бележе са таквомъ точности и брзиномъ, као што то чине англиски листови у смотреню восточне Индїе, томе е единый и простъ узрокъ тай, што у русской войсци юшть нема, као у английской читава поворка дописателя новинарски, а оными пакъ, кои сами у тымъ дѣлѣма участвую, т: е: войницѣма, не иде у рачунъ, нити имъ то дозволяваю войничке дужности и закони, да сами своя дѣла оглашаваю. Извѣстно е то, да званично нѣ наложено, у томе тайну наблюдавати, и досадъ е доста извѣстїя, премда свакадъ поздно, у смотреню томе явности предано.

Тако намъ доноси данасъ „Рускій Инвалидъ“ едно ручно писмо цара Александра, коимъ онъ инцинирскомъ ђенерал-маіору Броуту, кои е гувернеру оренбургскомъ, ђенералу Перовскомъ приданъ, за ревность, кою е истый инцинирскій ђенераль прошле године показао при утверђиваню линїе дужъ рѣке Сир-Дарїе, подаруе еданъ орденъ.

Мы смо већъ пре више пута напоминали и вниманїе обраћали на ово важно и знаменито распространяванїе Русїе дужъ бродопловне рѣке Сира, а ово последнїе извѣстїе показуе, да царско-руско правительство непрестано у виду има ту свою велику и давнашню цѣль, у чему е оно врло срећно, што има у ђенералу Перовскомъ како искусногъ, тако и одважногъ и постоянногъ извршителя свое воле.

Аралскъ на восточномъ краю аралскогъ везера быо е год. 1853. највосточнїя точка, кою е Русія у среднѣй Азїи притяжавала. У лето пакъ речене године предузме ђенераль Перовскій одважный походъ на неколико стотина врстїй узъ воду, и разорїо е едну тврдиньцу трукменскогъ племена, Ах-Мецетъ, и на томъ месту подиже се садъ нова по имену освѣтителя названа тврдина Перовскій.

Еданъ само погледъ на землѣвидъ, кои е после краткогъ времена изишао, показуе, да су већъ и Хивайци (еданъ народъ у среднѣй Азїи) свакій савїютакъ и прелазъ на рѣки Сиру утвердили градићима, да покоре скитаюћїи се народъ Трукмене, кои у неко доба године

иду изъ южны пустара у сѣверне са своимъ стадама, и сви тїи градићи, кои су по себи незнатни и слаби, пали су Русима у руке, кои су и изнова и темельнїе сазидали, тако, да ће и тамошнїи урођеницы не само тешко моћи одъ Руса натрагъ освоити, него ће ти градићи служити Русима за основъ и ослонаць за све будуће нѣлове войничке операціе, коима е безъ икакве препоне изложена сва земля између рѣка Сир-Дарїе и Аму-Дарїе и цѣла область Коканде и Бухаре, дотле, догодъ непроходне и пустаре то дозволяваю; и тако ће линїя Сир-Дарїе постати одъ врло велике важности. Зато мы велимо да валя на те догабае найвећу пажню обратити. Ове рѣке и дальне пустаре среднѣ Азїе, кое су юшть пре само неколико десетина година быле неколицыни учены людїи и то тавно познате, приближене су у последнїе доба посредствомъ науке, предузимателногъ духа и грдны средства индустрије Европи тако да тамошнїи догађаи забавляю у наше време све дневне листовѣ Европе, и садъ су найдальнїи краевѣ света ближи, но пре 150 година Лондонъ и Петербургъ.

АУСТРИЯ.

У Бечу 30. Юнїа. Нѣно величество царица аустрийска данасъ е родила принцезу.

ФРАНЦУСКА.

У Паризу 26. Юнїа. „Мониторъ“ явля: Контр-адмираль Пелїонъ явля по едной депешѣ изъ Цариграда одъ 24. Юнїа управлѣной на ратногъ министра, да се у Цариграду непрестано навози на море и войска и ратный матерїаль, и да су се саюзници сасвимъ већъ съ Крима повукли.“

— Изъ едного списка, кои е по дозвољню ратногъ министра обнародованъ, увиђа се, да су 137 полкова одъ французске войске участвовала у войни на Криму и восточномъ мору, и да су 31. и 80. линейный и 8. зуавскїи полкъ найвише офицера изгубили; то есть; 31. полкъ изгубїо е 37 офицера, 8. 34, а 8. зуавскїи полкъ 33 офицера. Полкови пакъ, кои су найвише како одъ неприятельске ватре, тако и одъ болести страдали, есу: 7. линейный полкъ, кои е 1662, и 28. линейный полкъ, кои 1503 войника изгубїо.

— Гувернеръ рускїи изъ Сибира, грофъ Апраксинъ, налази се садъ у Паризу. — Као главну цѣль долазка нѣговогъ наводе, да е онъ дошао ради изученя и дознаня найвгоднїегъ и найцѣлѣсходнїегъ начина, како да се злато оддвои одъ други руда, съ коима е оно помешано. У азїатской су Русїи сирѣчь, као што е познато, изнађене богате и неизцрпиме руде злата.

— Рускїи ђенераль-маіоръ баронъ Коленъ, кои е у Севастополю командовао подъ вретнымъ финскимъ и литванскимъ тирелѣрскимъ (лакїмъ) батальонима, приспео е у Паризъ. Правительство руско послало га е поводомъ намѣреногъ преустроеня тирелѣрскогъ корпуса, да онъ усвои Француску систему тога рода войника, нарочно што се тиче нѣговогъ оружїа.

— Варошъ Паризъ даће 3. Августа маршалу Пелїсїе-у и кримскимъ полковима велику часть, и то по свой

прилицы у палати излога радности, у којој има мѣста за 50.000 момака.

— Войводкиня одъ Монтебело, удовица славногъ маршала Лана (подъ Наполеономъ I.) умрла е юче у дубокой старости у Паризу.

— Маршалъ Пелисје око половине овогъ месеца доћи ће у Француску.

А Ф Р И К А.

На прегорию добре надежде (велико енглеско населѣнѣ у найюжній Африки) као да оће на ново ратъ да букне. Каферци нападаю на енглеска населѣня, и сви каферски поглаваря учинили су тайный саюзъ противу Енглеза. На основу овы извѣстїя одма е Енглеска оправила еданъ полкъ войника у Африку.

ТЕЛЕГРАФСКЕ ДЕПЕШЕ.

У Паризу 26. Юнія. Сенать е данасъ едногласно одобрїо проектъ закона о регентству. Данасъ су се и последня оделена саюзне войске съ Крима повукла. Маршалъ Пелисје навезао се на лађи „Роленду.“ — По извѣстїяма изъ Пломбиера, станѣ е здравля Наполеона врло повольно.

— У Петербургу 27. Юнія. Изшао е еданъ царскїй указъ, коимъ се амнестиа разпростире на бегунце западны польски губерниа одъ 1830. и 1831. Свако судейско изслећенѣ забранѣно е надъ њима, и после положена заклетве вѣрности ступиће они опеть у грађанска права и быће способни да после истеченїя три године дана ступе у државну службу.

— У Лариси 8 Юнія. Клевти (айдуци) непрестано муте по Тесалии. Каймакамъ Кусли пошао е съ еднимъ одѣленѣмъ за њима у потеру.

О Г Л А С И.

(1—3) Подписаный продаемъ изъ слободне руке кућу мою, коя постои у сокаку између комшиа съ едне стране г. Голуба Ђорђевића терзије а съ друге стране Ђорђа Николића трговца. Кућа е зидана одъ тврдогъ матерїяла, а на едномъ бою са 4 собе и 1 куйномъ са зиданимъ шпархердомъ и подрумомъ на своду. Иста кућа лежи на 2 сокака. Кои бы желїо купити исту кућу, нека се изволи погодбе ради кодъ Милоша Карастояновића пријавити.

У Београду 30. Юнія 1856.

Д. Богојевићъ.

(1—3) Подписаный продаемъ изъ слободне руке мою кућу одъ дрвеногъ матерїяла на Зереку кодъ Баракли-цамије лежећу, коя е свуда унаоколо зидомъ опасана. У авлии ове куће има шупа за дрва и друге потребе, аръ за коня, а тако исто и куйна са едномъ собомъ. Она лежи до речене цамије а са свию осталь страна иду сокаци. Плаць има у дужини 15 фатїй, у ширини съ едне и друге стране 4 и по фата и 2 шуха. Ко има волю купити, нека ми се погодбе ради пријави.

У Београду 2. Юлія 1856.

Милое Янићъ,

Магазациа на малой пїяци спрочу
Тоскине кафане.

Подписаный дае подъ кирию кафану гг. браће Лъотића у Смедереву, коя постои у чаршии, на пїяци. Съ истомъ кафаномъ иду 7. соба за

путнике, еданъ мутвакъ, еданъ аръ за конѣ и шупа за кола, подъ којомъ има и бунаръ съ добромъ водомъ. Кобы желїо узети ову кафану подъ кирию одъ данасъ за унапредакъ на едну годину и еданаестъ месецїй, нека се у истой кафани подписаноме погодбе ради пријавити изволи.

У Смедереву 30. Мая 1856.

ИЛИЯ МЛАДЕНОВИЊЪ,

Арендаторъ.

(2—3) Долеподписаный продае плаць свой, идући топчидерскимъ путемъ поредъ пиваре, кои има съ лица ширине 10 фатїй, дужине 40 фатїй, съ добромъ оградомъ заграћенъ, и лежи између комшиа г. Якова изъ Рушња и г. Холупъ Пемака. Кои бы имао волю купити га, нека изволи погодбе ради долеподписаномъ пријавити се.

У Београду 21. Юнія 1856.

Милое Божићъ.

Членъ Апел. Суда I. Одѣл.

Кои бы кадъ потребовао кола за провозъ и шетню, нека се изволи явити Вићентию Станисавлѣвићу, у Читалишту.

(6—6)

Стецишта се отвараю:

1. При Суду Окр. Ужичкогъ надъ целимъ иманѣмъ поч. Ђола Стоянчевића, калайцие изъ Ужица, а родомъ изъ Ниша, до 2. Августа.

2. При Суду вар. Београда а) надъ целимъ иманѣмъ Димитрија Богојевића

б) надъ целимъ иманѣмъ поч. Саве Тасића изъ Мостара у Ерцеговини; в) надъ целимъ иманѣмъ поч. Ђорђа М. Христића иначе Ђука изъ Сараева, а бывш. олд. шпекуланта; г) надъ целимъ иманѣмъ поч. Јована Янковића, калдрмцие, све до 2. Августа; д) надъ целимъ иманѣмъ поч. Христе Константиновића, ашчије, до 3. Августа; е) надъ масомъ поч. Мїаиля Оташевића, калфе екмец. род. изъ Рутара у Турской: до 28. Септем.; ж) надъ целимъ иманѣмъ поч. Саве Ивановића, калфе дунђерск., до 9. Авг.

3. При Суду Окр. Шабачк. надъ масомъ поч. Јована Поповића, род. изъ Приедора у Босни, но у Месарцима живив., а у Београду умрлогъ до 2. Августа.

4. При Суду Окр. Крагуев. надъ целимъ иманѣмъ а) поч. Миліе Милошевића, абац. изъ Крагуев., до 17. Септем.; б) поч. Янићїя Петровића и Николе Миловановића изъ Грабовца, до 3. Септ.; в) поч. Тодора Пейковића меанц., изъ Крагуевца, до 12. Септ.

Продавање се на лицитацији:

3. У Среднѣву окр. Пожарев. различна добра Вуице Райчића, 6. 7. и 8. Юнія.

2. У Пожеженой, окр. Пожарев. непокр. добра Райка Миловановића, 3. 4 и 5. Юлія.

3. У Грбицама окр. Крагуев. добра Милована Мияиловића и брата му Димитрија, 25. 26. и 27. Юлія.

4. У Шабцу едина меана на лицу чаршије съ кућомъ у авлии, принадлежећа маси поч. Радойка Живковића, 26. 27. и 28. Юлія.